

směnka na 27.000 Kč neposkytovala potřebné jistoty. Jednou z těchto směnek jest také směnka žalobní. Z těchto zjištění usuzuje odvolací soud právem, že nešlo o poskytnutí zvláštní výhody žalobkyni jako věřitelce Richarda M-a, nýbrž jen o sesílení již trvajících rukojemského závazku žalovaného, na němž žalobkyně učinila závislým souhlas k přijetí 35% kvoty od Richarda M-a. Uváží-li se, že ze směnky na 27.000 Kč ručil Antonín M. za celou pohledávku žalobkyně, při vydání nových směnek však jen do 75%, poněvadž mu zbytek 25%, jak bylo zjištěno, byl prominut, nemůže býti řeči o poskytnutí výhody ve smyslu Šu 47 vyr. ř., když záruka žalovaného sama zůstala dle Šu 48 vyr. ř. vyrovnáním nedotčena. Ale i kdyby se sesílení závazku Antonína M-a přibráním směnečných rukojmí mohlo pokládati za novou, zvláštní výhodu, poskytnutou žalobkyni za vyrovnávacího řízení Richarda M-a, neměla by, aspoň co do žalobní směnky, vůbec významu, poněvadž žalovaný ve skutečnosti rukojmího neopatrnil, padělav dle vlastního doznání podpis udánlivého rukojmího Ignáce P-a, ohledně něhož také směnečný platební příkaz z tohoto důvodu byl zrušen. Dodati jest ještě, že nebylo závlady, by žalobkyně odevzdanou jí ne zcela vyplněnou směnku neopatrnila svým podpisem jako vydatelka až po protestu, neboť zmocnění, dané přijatelem směnečnému věřiteli, aby směnku dodatečně vyplnil tím, že mu odevzdá nevyplněnou směnku, není vůči přijateli časově obmezeno protestem, nýbrž stačí, stalo-li se dříve, než bylo směnky použito, zejména před žalobou, předpokládaje ovšem, že se vyplnění nestalo proti úmluvě (min. nař. ze dne 6. října 1853 čís. 200 ř. zák.). Právní posouzení věci soudem odvolacím jest tudíž v podstatě správné.

Čís. 4417.

Při odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí (nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n.) jest použití obdobně odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. Od vyšetřené odhadní ceny nemovitostí nelze odpočítati cenu výměnku nebo podobných, dočasných břemen váznoucích na nemovitostech.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1924, R I 969/24).

Soud první stolice provedl odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, ustanovil prodejovou cenu na 106.543 Kč 97 h, odpočetl od ní hodnotu výměnku a dávek váznoucích pro Čeňka a Barboru Č-ových ve výši 41.550 Kč, takže odhadní cenu stanovil na 64.993 Kč 97 h. Rekursní soud k rekursu zemského inspektorátu pro zemské dávky napadené usnesení potvrdil. Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že určil hodnotu nemovitostí na 106.543 Kč 97 h.

Důvody:

Dovolací rekurs, jenž vytýká napadenému usnesení zřejmou nezákonnost (§ 16 nesp. řízení), jest opodstatněn. Jest sice správné stanovisko

rekursního soudu, že vzhledem k ustanovení Šu 272 nesp. řiz. platí pro soudní odhad nemovitostí, provedený ve smyslu Šu 17 nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n. za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí předpisy exekučního a odhadního řádu, ale z povahy věci plyne a také v Šu 33 odhadního řádu pro nemovitosti ze dne 25. července 1897, čís. 175 řiz. zák. výslovně jest uvedeno, že mimo řízení exekuční jest ustanovení odhadního řádu užiti jen obdobně, pokud tomu dotyčné předpisy neodporují. Ohledně dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí nelze však s povahou této dávky a s předpisy o ní platnými srovnati, že by se od vyšetřené odhadní ceny nemovitostí měla při stanovení hodnoty nemovitostí odpočítávati cena výměnku nebo podobných dočasných, osobních břemen na nemovitostech váznoucích (§ 144 ex. ř. a § 21 odh. ř.). V tom směru stačí poukázati na ustanovení Šu 5 (2) nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n., dle něhož sluší k ceně zcizovací nebo nabývací přičísti užitky zcizitelem vyhražené a břemena nabyvatelem převzatá, jakož i hodnotu ostatních vedlejších plnění, a na ustanovení odst. (5) téhož Šu, podle něhož tam, kde to nařízení uvádí, nastupuje místo zcizovacích nebo nabývacích cen, rozuměj podle odstavce (2) vypočtených, obecná hodnota nemovitostí v době nabytí nebo zcizení. Z tohoto ustanovení jasně plyne, že při stanovení ceny nemovitostí při odhadu k cíli vyměření dávky z přírůstku hodnoty výměnek nebo podobná osobní břemena odpočítávati nelze. Nižší soudy, ustanovivše odhadní hodnotu nemovitostí jen zbytkem po odpočtení hodnoty výměnku a dávek pro Čeňka a Barboru Č-ových na nemovitostech váznoucích, zřejmě pochybily.

Čís. 4418.

Zmatečnost ve smyslu Šu 477 čís. 9 c. ř. s. není založena tím, že se rozsudek odchyluje od správné, zákonem předepsané formy (na př., že přisoudiv nižší než požadované výživné, nezamítl ohledně zvýšku žalobu). Zmatečnost předpokládá, že jednak znění rozsudku jest nedostatečné, jednak, že následkem této vady nelze rozsudek přezkoumati za každých okolností a každým soudem. Lze-li výkladem zjistiti, co soudce zamýšlel, není tu zmatečnosti. Lze po případě napravit vadu postupem dle Šu 419 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1924, Rv I 1184/24).

Žalobě nemanželského dítěte proti otci o placení výživného do 6. roku dítěte 100 Kč, do 14. roku 180 Kč a od té až do způsobilosti dítěte k výživě 260 Kč měsíčně vyhověl procesní soud prvního stupně potud, že přiznal žalobci do 6. roku 60 Kč, do 14. roku 80 Kč a dále až do způsobilosti k samostatné výživě 100 Kč měsíčně. Odvolací soud nevyhověl odvolání žalovaného a uvedl v otázce, o níž tu jde, v důvodech. Zmatečnost dle Šu 477 čís. 9 c. ř. s. spatřuje odvolatel v tom, že první soudce opomenul v rozsudečném výroku výslovně žalobu, pokud se domáhala vyšších částek výživného, zamítnouti a že prý proti předpisu Šu 404 c. ř. s. nevyřizuje všechny návrhy a že v důvodech se o zamítnutí ohledně vyššího žádaného výživného nezmiňuje tak,